

Et eventyr

Verden giver ingen mening uden erfaringer. Før erfaringen er der ingenting. Et uhåndterbart kaos. Der er ikke noget, der sådan giver sig selv. Hvad skal du med et komfur, hvis ikke du ved hvordan det skal bruges, hvad det overhovedet er. Hvis du aldrig har set en seng før. Hvis du ikke ved hvad el er.

Mad ved åben ild uden for teltet.

Uanset vejret.

Hvis du har boet det meste af dit liv i en flygtningelejr. Hvis du er smidt ud af den onde konge. Smidt ud af et land, hvis struktur, for de fleste europæer, minder om ondskab fra et gammelt eventyr.

Kongen af Bhutan findes. Flygtningelejrene findes. Det nepalesiske mindretal findes.

Lidt endnu.

Kommer du derfra, er du en af dem, hvor ubegribeligt er det så ikke med en struktur som en kommune. Et fællesskab bundet sammen af skatter og lovgivning, der stiller alle lige. Et netværk, der ikke skeler til din kaste eller etniske baggrund.

Kvoteflygtninge fra Bhutan. Fra flygtningelejren ved grænsen til Nepal. Hvilket liv de har haft. Det er ikke til at sætte sig ind i.

Og så bliver verden en anden for dem. Som ved hekseri.

Ud af lejren.

Ind i en maskine.

Tværs over verden. Først til Kastrup, så til Rønne. I lufthavnen står de fra kommunen med en tolk. Velkomstpapirerne med billedmaterialet er blevet afleveret før ankomsten. Det er blevet forsøgt forklaret, hvor det er de nu skal bo. Et fotografi af torvet. Et udklip af et kort med øen. Midt i havet.

Der er fundet et hjem til dem.

Nu er tiden i teltet slut.

Nu står de i en lejlighed. Der er handlet. Der er tændt for radiatorerne. Der er lunt. Der er redt op. Der er en seng til hver. Der er ingen, der skal sove på gulvet. Alle lydene fra de andre flygtninge.

Væk. Forsvundet.

Så står de her. Hos os. De får besøg af andre i samme situation, der blot har været her længere, der er faldet mere til. Der har forstået, hvordan alt det tekniske fungerer. De hjælper til. De

taler nepalesisk sammen. Den ubegribelige forbindelse mellem deres verden og vores. Alle de erfaringer de skal gøre sig for bare at forstå, hvordan man er menneske her.

Børnene er dem der kommer bedst fra start. De taler med de andre børn. De tilegner sig hurtigt de første gløser. De ser tv. De kommer i modtagerklassen på Nexø Skole. De bliver på mange måder båret ind i kommunen. Alt det der omgiver dem.

Men ikke kun kommunen er der for dem. Flere deler opgaven imellem sig. Foreningen af Bornholmske Flygtningevenner er der også. De kommer på besøg. De introducerer dem for hele vores verden af foreninger. Nogle er begyndt til fodbold. De spiller på hold med de andre. Alt er blandet på fodboldbanen. Når der er kamp har de ens trøjer på. Det er symbolsk. Endnu et samarbejde mellem kommunen og foreningerne.

Erfaringerne med bolden som nøglen til vores verden. Noget vi kan være fælles om.

Og skolen. Fra velkomstklassen ind på deres normale klassetrin. Så matematik på et højere niveau end det vel findes i nogen lejr. Og derfra ved lærernes mellemkomst ind på den Røde tråd. Og de første er kommet til enden af tråden i god behold. Nu begynder den første af dem på gymnasiet til sommer.

Som om et eller andet er lykkedes. Noget ubegribeligt er sket, er blevet håndfast. Som erfaringer er det.

En fælles verden. En fælles kommune.

Og de har selv oprettet en forening. De har booket skolen for hele weekenden. De spiser sammen. De sover sammen. Præsten, de har bestilt, kommer ovrefra. De har fundet en seng til ham og indrettet det ene klasselokale til ham. Det er kommunens klasselokale. De passer på deres gæster. De passer på alt, det de låner.

Fyldte riskogere i alle stikkontakterne. Nogle gange ryger der en sikring, som for at pege på forskellen i kulturen omkring maden. Al den ris, der skal koges.

De er en forening ligesom alle andre. Det er de laver. De har taget deres og tilpasset det vores. De kommer i forskellige frimenigheder. De kommer her og der. De lærer at afkode vores systemer for liv. Kommunen hjælper dem til det. De lærer at afkode kommunen. De bliver en del af vores fælleskab. De får arbejde.

De får et liv.

De får børn.

De er os.